

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717210877
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6717210877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členiek senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, E.: XX XXX XXX, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX M. XXX, právne zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Volochoom, so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, E.: XX XXX XXX, o zaplatenie 1.081,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7Csp/113/2017 - 105 zo dňa 12. 11. 2018, takto

rozhodol:

I. Krajský súd p r i p ú š ť a čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 74,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 21.12.2016 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Zvolen číslo konania 7Csp/113/2017-105 zo dňa 12. 11. 2018 v tejto časti II. výroku o zamietnutí žaloby z r u š u j e a konanie v tejto časti žaloby z a s t a v u j e .

II. Rozsudok Okresného súdu Zvolen číslo konania 7Csp/113/2017-105 zo dňa 23.05.2018 v prevyšujúcej časti II. výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 1006,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1006,82 Eur od 12. 11. 2018 do zaplatenia a v III. výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

III. V ostatnej odvolaní nenapadnutej časti (I. výrok) zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.081,36 Eur od 30.10.2014 do 20.12.2016 a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05 % ročne zo sumy 1.081,36 Eur od 21.12.2016 do zaplatenia zastavil (I. výrok). Súd prvej inštancie ďalej žalobu zamietol (II. výrok) a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (III. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 101, § 111, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka a uviedol, že vzhľadom na písomné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.081,36 Eur od 30.10.2014 do 20.12.2016 a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05 % ročne zo sumy 1.081,36 Eur od 21.12.2016 do zaplatenia z dôvodu úpravy počiatku omeškania pre každú jednotlivú splátku samostatne konanie v tejto časti zastavil.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu rešpektujúc zákonné ustanovenia a zmluvné dojednania vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí pôžičky v čl. 12 bode 12.4 písomným oznámením zo dňa 29.10.2014 vyhlásil splatnosť úveru v celom rozsahu a s poukazom na ustanovenia úverovej zmluvy č. XXXXXXXX vyzval žalovaného na zaplatenie sumy v celkovej výške 1.108,84 Eur s príslušenstvom. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru predchádzala písomná predžalobná upomienka zo dňa 27.08.2014, ktorou právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 249,30 Eur, ktoré evidoval k zmluve č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 30.12.2013 a zároveň žalovaného upozornil, že ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2014, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť písomným oznámením zo dňa 29.10.2014. Keďže sa pre nesplnenie splátky splatnej k 20.06.2014 stal zročný celý dlh, začala plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda od 20.06.2014. Zákonná trojročná premlčacia doba s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňom 20.06.2017. Pretože žalovaný vznesol v konaní námietku premlčania uplatneného nároku a žaloba bola na súd doručená dňa 16.08.2017, teda po uplynutí zákonnej trojročnej premlčacej doby, súd prvej inštancie žalobu zamietol.

4. S poukazom na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“) súd prvej inštancie zaviazal žalobcu nahraďiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Súd prvej inštancie tak rozhodol vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok sporu, keď v konaní neúspešného žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému.

5. Proti II. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Mal za to, že právny názor súdu prvej inštancie ohľadne začatia plynutia premlčacie doby je nesprávny. Ak by podľa odvolateľa súd prvej inštancie správne právne posúdil premlčanie pohľadávky podľa § 103 Občianskeho zákonníka s ohľadom na predloženého dôkazy teda, že k zosplateniu dlhu došlo dňa 29.10.2014 pri dodržaní zákonných predpokladov pre zosplatenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: a) omeškanie dlžníka po dobu viac ako 3 mesiace, b) písomné upozornenie dlžníka na právo veriteľa dlh predčasne zosplatiť, c) zachovanie lehoty 15 dní od upozornenia po zosplatenie, správne by zistil, že premlčané boli splátky á 37,27 Eur splatné dňa 20.6.2014 a dňa 20.7.2017 celkom suma 74,54 Eur. Správne by tiež podľa neho zistil, že nepremilčané sú splátky splatné dňa 20.8.2014 až 20.10.2014 a zosplatená časť úveru. K zosplateniu pohľadávky došlo dňa 29.10.2015. Poukázal na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka podľa ktorého ak pre nesplnenej niektorej splátky dôjde k zosplateniu celého dlhu, začína premlčacia doba plynúť od zročnosti nesplnenej splátky. Keďže jeho právny predchodca nešpecifikoval pre neuhradenie, ktorej splátky zosplatiť pohľadávku, poslednou nesplnenou splátkou predchádzajúcou zosplateniu bola splátka splatná dňa 20.10.2015. Od jej zročnosti začala podľa odvolateľa plynúť premlčacia doba podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Stotožniť začatie plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka so splnením jednej z podmienok pre zosplatenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (omeškanie dlžníka s úhradou splátky viac ako tri mesiace), resp. určiť ako začiatok jej plynutia splatnosť prvej splátky v rade troch mesačných splátok, je podľa odvolateľa nesprávne. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by podľa neho v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/228/2016-74 a uznesenie KS 9Co/44/2018, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. K odvolaniu žalobca pripojil aj prehľad splátok a úhrad (č. I. 118 spisu).

6. Z dôvodu premlčania žalovanej pohľadávky v časti 74,54 Eur, zobral žalobu v tejto časti späť a navrhol, aby odvolací súd konanie v časti o zaplatenie 74,54 Eur s príslušenstvom zastavil. Ďalej žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie inštancie tak, že žalovaného zaviazá zaplatiť žalobcovi 1 006,82 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. od 21.12.2016 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a aby mu priznal pomernú časť náhrady trov konania.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, pričom odvolanie pokladal za nezrozumiteľné, chaotické a zmätočné. Poukázal na skutočnosť, že v predžalobnej upomienke zo dňa 27.08.2014 je výslovne uvedené: „Upozorňujeme Vás, že ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 06/2014 bude Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.“ K predčasnému zosplateniu úveru tak podľa žalovaného došlo pre nesplnenie splátky splatnej v mesiaci 6/2014 (teda splatnej do 20.06.2014). Nie je tak podľa žalovaného pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že jeho právny predchodca nešpecifikoval pre neuhradenie, ktorej splátky zosplatiť pohľadávku, keď je zrejmé, že túto splátku jasne špecifikoval v predžalobnej upomienke zo dňa 27.08.2014. K splatnosti žiadnej inej splátky, ako tej splatnej 20.06.2014, tak podľa žalovaného nemožno vzťahovať začatie plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba pre celý zosplatený dlh žalovaného tak uplynula dňa 20.06.2017. Žalobca však podal na súd žalobu až dňa 16.08.2017, teda po uplynutí premlčacej doby celého zosplateného dlhu. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka stačí nezaplatenie čo i len jednej splátky (v tomto prípade splatnej dňa 20.06.2014) po dobu troch mesiacov od jej splatnosti a súčasne písomná notifikácia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (ktorá lehota bola v Predžalobnej upomienke zo dňa 27.08.2014 dodržaná). V predžalobnej upomienke zo dňa 27.08.2014 sa výslovne spomína iba omeškanie so zaplatením jednej splátky splatnej 06/2014, k splatnosti tejto splátky dňa 20.06.2014 sa tak podľa žalovaného vzťahuje aj splatnosť celého zosplateného úveru, nemožno ju tak podľa neho vzťahovať na prípadnú splatnosť ďalších splátok, na úhradu ktorých nebol v tejto upomienke vyzvaný.

8. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca až vo svojom odvolaní prvýkrát vzniesol prostriedok procesného útoku, týkajúci sa dodatočného uhradenia niektorých splátok žalovaným, čo má mať podľa neho vplyv na posunutie lehoty splatnosti celého zosplateného dlhu až na termín 20.10.2014. Žalovaný poukázal aj na ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku a teda, že žalovaný výslovne nepoprel platnosť a účinnosť skutkového tvrdenia žalobcu, že jeho právny predchodca vyhlásil splatnosť úveru na základe oznámenia zo dňa 29.10.2014 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Táto okamžitá splatnosť úveru je tak podľa neho medzi sporovými stranami nesporná, úver tak bol platne a účinne vyhlásený za okamžite splatný pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20.06.2014.

9. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol, aby o odvolaní žalobcu rozhodol odvolací súd tak, že v súlade s § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí, pretože je vo výroku vecne správny.

10. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario výrokom I. v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 a 3 CSP pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti žaloby špecifikovanej vo výroku I. tohto rozsudku, rozsudok okresného súdu v tejto časti II. výroku o zamietnutí žaloby zrušil a konanie v tejto časti žaloby zastavil a výrokom II. rozsudok okresného súdu v prevyšujúcej časti II. výroku o zamietnutí žaloby o zaplatenie 1006,82 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1006,82 Eur od 12. 11. 2018 do zaplatenia a v III. výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom obsiahnuté v odvolaní a to v rozsahu o zaplatenie sumy 74,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 74,54 Eur od 21.12.2016 do zaplatenia, sa odvolací súd v prvom rade procesne vysporiadal s touto procesnou dispozíciou žalobcu s predmetom sporu.

12. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

13. Podľa ustanovenia § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods. 3 CSP).

14. Žalovanému bolo doručené odvolanie žalobcu obsahujúce aj čiastočné späťvzatie žaloby, pričom mu bolo umožnené, aby sa k nemu vyjadril (č. I. 133). Žalovaný neprejavil nesúhlas so späťvzatím žaloby.

15. Žalobca vzal žalobu čiastočne späť v čase, kedy prvoinštančný súd už rozhodol vo veci meritórnym rozsudkom, avšak tento ešte nenadobudol právoplatnosť. Odvolací súd v dôsledku dispozičného úkonu strany sporu - žalobcu v súlade s ustanovením § 370 ods. 3 Civilného sporového poriadku pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 74,54 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. od 21.12.2016 do zaplatenia, rozsudok Okresného súdu Zvolen číslo konania 7Csp/113/2017-105 zo dňa 12.11.2018 v tejto časti II. výroku o zamietnutí žaloby zrušil a konanie v tejto časti žaloby zastavil.

16. V štádiu odvolacieho konania tak zostal predmetom sporu nárok žalobcu v časti o zaplatenie sumy 1006,82 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 1006,82 Eur od 21. 12. 2016 do zaplatenia.

17. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

19. Súd prvej inštancie vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v odvolaní.

20. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred prvoinštančným súdom a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 CSP na to, aby mohli byť relevantným odvolacím dôvodom.

21. Pokiaľ okresný súd pri rozhodnutí vychádzal z premisy, že Zmluvu o pôžičke uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným treba klasifikovať ako zmluvu spotrebiteľskú, považuje odvolací súd za vecne správne s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu mal pri uzavretí zmluvy postavenie veriteľa (dodávateľa) a žalovaný postavenie spotrebiteľa.

22. V prípade omeškania so zaplatením niektorej zo splátok ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi pri splnení v Občianskom zákonníku uvedených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz. Veriteľ môže žiadať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku toho, že nebola zaplatená niektorá splátka, ak to bolo medzi dlžníkom a veriteľom dohodnuté, resp. ak to bolo určené v rozhodnutí, za predpokladu kumulatívne splnených skutočností : 1/ ak sa dlžník dostal do omeškania so zaplatením niektorej zo splátok, 2/ veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, 3/ veriteľ požiadal o zaplatenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

23. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný (v pozícii dlžníka) v priebehu prvoinštančného konania vzniesol námietku premlčania.

25. Pod premlčaním sa rozumie oslabenie práva, t.j. súdnu nevymáhateľnosť práva, ktoré sa neuplatnilo v stanovenej lehote (premlčacej dobe) za podmienky, že dlžník vznesie námietku premlčania.

26. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť.

27. Ak došlo zo strany veriteľa (právneho predchodcu žalobcu) k využitiu práva na zosplatnenie platne (v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka), premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103, druhej vety Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, t.j. ktorá zosplatnenie vyvolala.

28. Z predloženej upomienky zo dňa 27.08. 2014 bolo zistené súdom prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach. Zároveň žalovaného upozornil, že ak do 05.10.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci jún 2014 bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatniť. Sám žalobca tvrdil v žalobe, že nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.10.2014 úver zosplatnil (o čom žalovaného informoval listom zo dňa 29.10.2014). Odvolací súd zhodne s názorom prvoinštančného súdu konštatuje, že v posudzovanej veci splátka splatná dňa 20. 06. 2014 vyvolala zosplatnenie. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že jeho právny predchodca nešpecifikoval pre neuhradenie, ktorej splátky zosplatnil pohľadávku, keď je zrejmé, že túto splátku jasne špecifikoval v predmetnej predžalobnej upomienke. Trojročná premlčacia doba teda začala plynúť práve odo dňa zročnosti tejto splátky (§ 103, druhá veta Občianskeho zákonníka) a uplynula dňa 20. 06. 2017. Žaloba bola podaná na súd prvej inštancie dňa 16. 08. 2017, t. j. po márnom uplynutí premlčacej doby (uplynula by aj pre nezaplatenie splátky splatnej do 20.07.2014).

29. Pretože v posudzovanej veci došlo k uplynutiu všeobecnej premlčacej doby na uplatnenie práva, ktorý mal za následok zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho nebolo možné premlčané právo žalobcovi priznať, preto prvoinštančný súd rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu zamietol.

30. V súvislosti s odvolacími argumentmi žalobcu odvolací súd dodáva, že rozhodnutia všeobecných súdov SR (uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/228/2016-74 a uznesenie KS 9Co/44/2018), na ktoré žalobca v odvolaní poukázal, nie sú rozhodnutiami súdnych autorít, ktoré by boli pre odvolací súd v zmysle ustanovenia § 193 CSP záväznými, ani nie sú považované za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. januára 2018 sp. zn. 6 Cdo 29/2017 do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II, a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 71/2018).

31. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol a žalobu z dôvodu premlčacia nároku žalobcu zamietol, boli vecne správne. Odvolací súd preto, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku ohľadom zamietnutia nároku v prevyšujúcej časti nároku v sume 1006,82 Eur s príslušenstvom a v III. výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

32. Rozsudok súdu prvej inštancie v I. výroku, ponechal nedotknutý bez preskúmania v zmysle § 367 ods. 2 CSP.

33. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, pri zohľadnení procesného úspechu a neúspechu strán sporu a procesného zavinienia na zastavení

konania sčasti, potom vyslovil, že žalovaný má nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže žalobca procesne zavinil svojim čiastočným späťvzatím žaloby zastavenie konania v tomto rozsahu a vo zvyšnej časti bol v odvolacom konaní procesne neúspešný.

34. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).